

1881-05-19

SENDER

Christian Skredsvig

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Paris

Mentioned people:
Joakim Skovgaard
Christian Skredsvig
Erik Theodor Werenskiold

Archive:
Mappe 22 nr. 22

TRANSCRIPTION

Mappe 22 Nr. 22

Paris 19.maj 1881

Min kjære Joakim!

Jeg har gaaet noget igjennem siden vi saaes sidst – Men jeg har bedet om Trøst – og jeg har det i dag roligere end jeg skulde troet. Mandag aften var jeg hos hende; hun saa glade ud – jeg tog det som godt Tegn for mig – men jeg var som syg af kjærlighed – og lidt før vi skulde gaa bad jeg om Skrivetøj og midt i Selskabet – jeg sagde det var noget i anledning af Festen den 17 mai men som jeg skalv Gut -!

Ved Afskeden fik hun den – neste Dag var vor Fest paa landet. Jeg ventede til sent paa Svar – intet kom – Hun var derude men bleg og medtaget ud – Stakkel!

-2-

Vi – ikke jeg, morede os – jeg vilde ikke genere hende – jeg ventede paa et lidet Tegn –

Men intet – Hun gik alene bort over markerne – men jeg turde ikke gaa efter for de andres Skyld – I Forbigaaende, jeg laa i Græsset – strøede hun lidt Græs paa mig – Hun reiste før os hun tog mig fast i Haanden – - - - Om Natten skrev jeg atter men det faar hun efter til Engeland. Igaar aftes fik jeg hendes brev – Hun siger ikke noget strængt Afslag men hun vil at jeg skal tænke mig hende som en slags Søster – Hun holder saa meget af mig siger hun – hun er sød! Nu holder jeg ti gange mere af hende -

-3-

Hun kommer i August tilbage og vi skal være som intet var sket ja, Joakim! Jeg skal være kjæk Gut og lade som Intet! Verden har før puffet mig – Charles Dickens siger at der findes en højere retfærdighed end den Poetiske – jeg kan jo intet fordre af Nogen saadant må komme af sig selv. Jeg er bange for at hun har lovet en anden – Saa i går aftes skrev jeg atter – men roligere – og takket hende og sagde at hun intet havde at bebreide sig – hun var bange for at hun havde lidt Skyld – men hun er ganske reen – det sagde jeg hende – Gud ved at Sveden piblede mig ned af Kroppen som I Dødsangst!

-4-

Men alt Haab er ikke ude inden jeg faar vide om hun har bundet sig til en anden – Arbejdet og tanken paa at forbedre mig som Menneske vil nok hjælpe mig, Kjære Ven. Du føler med mig – Tak! Werenskiold kommer maaske ud om nogen Tid men intet er bestemt -

Gud velsigne Din Kjærlighed Du har da Haab!

Din Christian

10 Place Dancourt

Montmartre, Paris

Den 19 mai 1881

Min Kære Joachim.

Jeg har gaadt meget gennem riden vi
aaser ridet - Men jeg har bedt om
Trost - og jeg har det idag roligere end
jeg skulde troet. Mandag aften
var jeg hos hende, hun saa glad og
ud - jeg tog det som godt tegn for
mig - men jeg var som ulykkelig
her - og Liddy for vi skulde gaa
bad jeg om Kræmte og midt i
Lekkabet - jeg sagde det var noget
i anledning af Fødslen den 17. Mai
men som jeg skaldt Gode -
Ved Afrejsen fik hun den -
neste Dag var vor Fart paa Landt
Jeg vendte tilbage paa Sør-
landet Kom - Hun var derude
men blev og medtaget ud -
Hakke -

— — Vi — ikke jeg mende at —
jy vilde ikke gøre mi kende —
jy mended paa et lidet Tegn —
men intet — Hun sik alene
sart over os arkene — men jy
sorde ikke gaa efter for de
andres Skyld —

~~Om~~ I forbigaa ende jy laa i
Grøft — stræk hun lidt Gro
paa mig — Hun reiste for os
hun tog mig fast i Haanden

— Om Natten blev jy atter
men det faar hun efter til England
Igaar aften fik jy hendes Brev —
Hun siger ikke noget strengt Afslag
men hun vil at jy skal tænke mig
hende som en slags Døtte — Hun
holder saa meget af mig siger hun —
— hun er Døt. Men holder jy til
gange om af hende —

Hen kommer i August tilbage
og vi skal være som intet var sket
ja. Joakim. Jeg skal være lykkelig
og lade som ingenting. Verden har
for puffet mig. Charles Dickens
siger at der findes en højere Retfærdig-
hed end den Paetiske — jeg kan
jo intet foretage af Nogen
saadant omkomme af sig selv
Jeg er bange for at hun har løvet
en Anden — Laa sigaa afte-
skrev jeg atter — men vilige —
og Takket hende og sagde at
hun intet havde at bebrejde
mig — hun var bange for at hun
havde lidt Skyld — men hun
er ganske vel — det sagde jeg
hende — Gud ved at Sweden
fjebled mig ved af Kroppen
som i Dødsangst.

1
Men all Haab & ikke i de
indlæggene faar vide om hun
har fundet sig bilen under
— Arbejdet og Tanken paa
at forbedre sig som Menneske
vil nok hjælpe mig. Kom
Ven - Du faar snart mig -
Tak

Wenstjold - Kommer snart
ud om nogen Tid men indet
et Døgn

God aften Din Kærlighed
Du har da Haab!

Din Christian

10 Place Daumesnil
Monmartre

Paris -

Du 19 mai 1881